

[Forsvarsministeren.]

Jeg har allerede udtalt mig derom, og vort Syn paa de Kaprustninger, der foregaar i Øjeblikket, og hvad de vil føre til.

Med Hensyn til de Citater, det ærede Medlem i øvrigt fremdrog, skal jeg blot sige, at det er Citater, der netop tager Sigte imod det System, vi hidtil har haft, som Militærordningerne af 1909 og 1922 byggede paa, og hvorved man efter vor Formening i alt for høj Grad søgte at lægge an paa at efterligne Stormagterne, de Rammer, de opstillede, og de Opgaver, de stillede sig, og, om jeg saa maa sige, her i Landet at skabe en væbnet Magt, der var et Stormagtssystem en miniature, hvorfor man da ogsaa kom til de mindre opløftende Resultater, som vi saa ofte har diskuteret. Det var de Omraader, jeg har rettet min Kritik imod. Men mit Parti har aldrig foreslaaet Afvæbningen, vi har altid været Tilhængere af, at Danmark skulde have et Militærapparat, som kunde løse de Folkeforbunds- og Neutralitetsopgaver, som vi erkender, at vort Land har.

I øvrigt har mit Partis Kongres for et Aar siden taget Standpunkt til dette Spørgsmaal, har gjort det med alle Stemmer mod 3, og derfor er det ganske omsonst for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen at søge at hyppe partipolitiske Kartofler paa denne Mark. Det ærede Medlem vil faa nok at gøre med at forklare, hvad hans eget Standpunkt er. Han søgte at klare sig med at sige, at han vilde modsætte sig enhver Bevilling til militære Formaal. Det lyder højst morsomt at høre en saadan Bemærkning fra et Medlem af det kommunistiske Internationale, naar man ser, hvorledes Kommunisterne i andre Lande fører Politik paa dette Omraade efter allerhøjeste Direktiver, og efter disse Direktiver kan man roligt hævde, at hvis det ærede Medlem fik Magt, som han har Agt, vilde Danmark komme til at ruste som aldrig før.

J. P. Larsen: Da jeg første Gang havde Ordet, advarede jeg imod at komme ind paa en Debat om gamle — hvad skal jeg sige — Talemaader, om Forhandlinger, der har været ført i tidligere Tid om dette Spørgsmaal, og om Sagens Enkeltheder, og den førte Debat har vist, at jeg havde Ret i denne Advarsel. Det vil ikke være saa svært at pege paa, hvad der ogsaa er peget paa, at de to Partier, som nu synes til en vis Grad at staa enige — jeg tænker paa Venstre og Konservative —, jo har haft afgørende Magt og Indflydelse paa den dan-

ske Rigsdag, og at det har ligget inden for deres Magtomraade at gennemføre meget betydelige Forsvarsforanstaltninger. Det er ikke sket, og det skete navnlig ikke i 1929, det ved vi alle sammen. Men jeg advarer imod at komme ind paa Forhandlinger derom; jeg indser ikke Nyttens deraf, hvis man vil tjene den Sag, som man gaar ind for.

Af de førte Forhandlinger i Dag har man ogsaa kunnet drage den Slutning, at der ikke synes at være saadan særlig Enighed om, hvad det er, man vil indføre. Det ærede Medlem Hr. Nørskov har peget paa Flyvevæsenet og paa Udvidelse af Hærens Materiel, Forøgelse af Befalingsmandsantallet, Genindførelse af Militærmusikken o. s. v. — det sidste og Materiellet skulde oven i Købet ogsaa kunne afhjælpe Arbejdsløsheden. Man ser, at der ikke er saadan hel Enighed om Tingene. Det er ikke underligt. Og bl. a. har man i Dag slet ikke hørt et Ord om Marinen. Der er ingen af de Herrer, som har nævnt den. Det ligger rimeligvis i det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Forslag om en Kommission; der kunde det jo komme frem, men der er ikke nævnt noget derom.

Den eneste, der har nævnt noget bestemt om en Hær og dens Formaal, er det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Han sagde saadan noget som: Vi ved godt, hvorfor der findes Militær under Kapitalismen; det er, for at man kan underlægge sig andre Folk og for at hindre et Flertal inden for Befolkningen i at styrte Regeringen. Det maa jo saa være dette, det ærede Medlem tillægger bl. a. Militæret i den danske kapitalistiske Stat. Jeg gaar ikke ind for denne Betragtning, men det ligger dog saa nær at antage, at dette formodentlig er Formaalet for den ikke helt ringe Stat, som det ærede Medlem repræsenterer, hvis Navn jeg ikke skal nævne — vi ved alle, hvad der tænkes paa. Det er derfor med nogen Grund, jeg advarer imod at komme ind paa tidligere Forhandlinger.

Naar det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft siger til mig, at jeg rammer min egen Forsvarsminister, naar jeg advarer imod Nedsættelse af en Kommission, ud fra den Betragtning, at dette kunde vække Mistillid i andre Lande, saa er dette ikke rigtigt. Der var god Mening i det, jeg sagde, ud fra den Betragtning, som jeg udtrykkelig fremførte, at alt, hvad et lille Land foretager sig, følges med Opmærksomhed i andre Lande, og det kan man læse sig til i Dagspressen, hvad Dag man vil. Ud fra den Betragtning var det, jeg sagde, at ogsaa Ned-